

ДЕРЖАВНА СЛУЖБА УКРАЇНИ
З ПИТАНЬ РЕГУЛЯТОРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА
01011, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11, тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93

від _____ № _____

Міністерство охорони здоров'я України

Державна санітарно-епідеміологічна
служба України

Про розгляд листа

До Державної служби України з питань регуляторної політики та розвитку підприємництва надходять численні звернення від суб'єктів господарювання, у яких йдеться про невідповідність низки державних санітарних правил та норм вимогам актів вищої юридичної сили, а також про їх застарілість та невідповідність вимогам сьогодення.

Зокрема, одним з таких проблемних питань є невідповідність деяких санітарних норм і правил, які було затверджено у 90-х роках (а іноді навіть за радянських часів), вимогам статті 40 Закону України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення».

Статтею 40 Закону України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» встановлено, що головний державний санітарний лікар, серед іншого, вносить на затвердження центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, проекти актів, якими встановлюються державні *санітарні норми та правила, санітарно-епідеміологічні та санітарно-протиепідемічні правила і норми, санітарно-епідеміологічні правила і норми, протиепідемічні правила і норми, гігієнічні та протиепідемічні правила і норми, державні санітарно-епідеміологічні нормативи, санітарні регламенти.*

При цьому, *державними санітарними нормами та правилами, санітарно-епідеміологічними та санітарно-протиепідемічними правилами і нормами, санітарно-епідеміологічними правилами і нормами, протиепідемічними правилами і нормами, гігієнічними та протиепідемічними правилами і нормами, державними санітарно-епідеміологічними нормативами, санітарними регламентами (далі – санітарні норми), у розумінні статті 1 Закону України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення», є обов'язкові для виконання нормативно-правові акти центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, що встановлюють медичні вимоги безпеки щодо середовища життєдіяльності та окремих його факторів, недотримання яких створює загрозу здоров'ю і життю людини та майбутніх поколінь, а також загрозу виникнення і розповсюдження інфекційних хвороб та масових неінфекційних захворювань (отруєнь) серед населення.*

Відповідно до пункту 1 Положення про Міністерство охорони здоров'я України, затвердженого Указом Президента України від 13.04.2011 № 467/2011 (далі – Положення), Міністерство охорони здоров'я України є головним органом у системі центральних органів виконавчої влади у формуванні та забезпеченні реалізації державної політики у сфері охорони здоров'я.

ДЕРЖПІДПРИЄМНИЦТВО
ВІХ №2812/0/20-14 від 03.04.2014

Як зазначається у пункті 9 Положення МОЗ України у межах повноважень на основі та на виконання Конституції та законів України, актів і доручень Президента України, актів Кабінету Міністрів України видає накази, організовує і контролює їх виконання.

Нормативно-правові акти МОЗ України підлягають державній реєстрації в установленому законодавством порядку.

Проте, низку санітарних правил, що були затверджені у 90-х роках, не затверджено наказом центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я (МОЗ України) та не проходили державну реєстрацію у Міністерстві юстиції України, зокрема:

- Гігієнічна оцінка водоочисних пристроїв, призначених для застосування у практиці питного водопостачання (Державні санітарні правила ДСП 2.2.4. – 003-98), затверджені постановою Головного державного санітарного лікаря України від 28.09.1998 № 3;

- Санітарні норми мікроклімату виробничих приміщень ДСН 3.3.6.042-99, затверджені постановою Головного державного санітарного лікаря України від 01.12.199 № 42;

- Санітарні норми виробничого шуму, ультразвуку та інфразвуку ДСН 3.3.6.037 – 99, затверджені постановою Головного державного санітарного лікаря України від 01.12.1999 № 37;

- Державні санітарні правила і норми безпеки продукції парфумерно-косметичної промисловості, затверджені постановою Головного державного санітарного лікаря України від 01.07.1999 № 27;

- Державні санітарні правила і гігієнічні норми 8. Гігієна і токсикологія пестицидів, полімерних та синтетичних матеріалів 8.1. Пестициди і агрохімікати Гігієнічна класифікація пестицидів за ступенем небезпечності, затверджені постановою першого заступника Головного державного санітарного лікаря України від 28.08.1998 № 2;

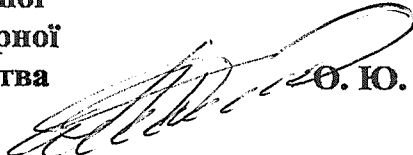
- Державні санітарні правила "Транспортування, зберігання та застосування пестицидів у народному господарстві" ДСанПіН 8.8.1.2.001-98, затверджені постановою Головного державного санітарного лікаря України від 03.09. 1998 № 1;

- Санитарные правила для предприятий продовольственной торговли, утвержденные Главным государственным санитарным врачом СССР А. И. Кондрусевым от 16.04.1991 № 5781-91.

Крім недодержання процедурних питань затвердження згаданих санітарних норм, вони містять застарілі норми, які не відповідають реаліям сьогодення.

З огляду на зазначене, Держпідприємництво України наголошує на необхідності перегляду санітарних правил на предмет їх відповідності вимогам статті 40 Закону України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» у частині затвердження розпорядчим документом центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, а також відповідності їх норм реаліям сьогодення.

**Перший заступник Голови Державної
служби України з питань регуляторної
політики та розвитку підприємництва**

О. Ю. Потімков